

FRANKFORT, den 25. Junij.

De laatste berigten uit den Griekschcn Archipel, welke tot den 2. dezer loopen, komen hierop neder. De Grieken hebben den Prens verlaten en de gegeldc Turksche troepen zijn onder de muren van Athene aangekomen. Ook te Negroponte zijn dergelijke troepen verschenen. *Ressid-pacha* heeft 5000 man naar den kant van Megra gezonden, die het te veld staande koren ingeogst hebben en met 2000 slaven en eene menigte vee teruggekeerd zijn. Van de citadel van Athene heeft men geene nadere tijding; alléer beweert men, dat zij nog tot de maand December van levensmiddelen voorzien is. Het kasteel Tornese, op de kust van Edda, heeft zich uitgegeven aan drinkbaar water, den 16. Mei aan *Abul-pacha* moeten overgeven. *Ibrahim* heeft de bezetting, en anderen die de wijk in dit fort genomen hadden naar Patras doen vervoeren, om aldaar het land, dat hij hun aangewezen heeft, te bebouwen. Het kasteel heeft hij geheel laten slechten, en vervolgens is hij naar Patras op marsch gegaan, zoo het schijnt om naar Corinthe te trekken. — Lord *Cochrane* heeft met het fragat de *Hellas* twee Egiptische korvetten overvallen, die zich op de hoogte van Clarenza bevonden. Om ze te beter te kunnen naderen, had hij de Turksche vlag opgeheschen. Van den uitslag dezer onderneming heeft men geene bepaalde berigten; doch het schijnt, dat de Egiptenaren hebben moeten bukken. Immers heeft men het fragat de *Hellas* daarna zien zeilen met een Turksch vaarstuk op het skeptor, het was twee brigantijn, zoo als men hoedsmeest is. Het was tevens met een ander mondbehoefte aan boord. Een Cefalonsch vaarstuk, dat 37 Grieksche gevangenen aan boord had, heeft lord *Cochrane* mede genomen. Den kapitein en 16 Turken heeft de admiraal te Zante aan wal gezet; met verzoek, dat de eerste mocht gestraft worden, vermits hij de onzijdigheid geschonden had. Verder heeft lord *Cochrane* nog 40 Turken van beiderlei kunte te Clarenza aan land gezet, met berigt aan *Ibrahim-pacha*, dat aldus de beschaafde volken handelen, en dat hij voortaan van den pacha een dergelijk gedrag verwachtte. Lord *Cochrane* heeft doen afkondigen, dat de golf van Patras in staat van blokadé is; derhalve vertrekken van de Ionische eilanden geene schepen meer derwaarts. De kapitein ten zee *Hastings* heeft van den Engelschen resident van het eiland St. Morsre gevorderd, dat een Turksch schip, hetwelk in de haven van Scorpis lag, overeenkomstig de regelen van onzijdigheid, die haven binnen vier en twintig uren zou verlaten, daar hij anders dit schip in de haven zelve zou verbranden.

De Grieksche regering heeft haar uiterst ongenoegen doen betuigen over de daad van eenen troep soldaten, die een gedeelte van de Turksche gevangenen van het klooster St. Spiridion bij Athene omgebragt heeft; eene daad overigens, welke bij de groote meerderheid der Grieksche armee dadelijk met afschuw is vernomen, en om welke te verhinderen Grieksche officieren zelfs hun leven opgeofferd hebben, volgens een rapport, door den generaal *Church* over deze zaak gedaan.

Van den 25. Junij.

De heer *van Lennep*, consil-generaal der Nederlanden in de Levant, is alhier van Konstantinopel aangekomen.

De Grieksche couranten deelen een rapport mede van den bevelhebber ten zee *Hastings*, betrekkelijk eene onderneming tegen eenige Turksche schepen bij Volo. Drie van dezelve zijn door het Grieksche eskader verbrand en een vierde is onbruikbaar gemaakt. De bevelhebber *Hastings* roemt zeer de regelmatigheid en den onbezweken moed, welke de officieren en manschappen van de schepen, die bij deze gelegenheid onder zijne bevelen zijn werkzaam geweest, hebben aan den dag gelegd.

BERLYN, den 19. Junij.

Onze couranten maken het volgende vooral bekend:

» De heer P., een wel bekend openbaar ambtenaar, alhier wonende, had vóór 7 jaren een kleinen hond, dien hij, op zekeren dag wandelende, in het water wierp, om hem te laten zwermen. De hond was spoedig weder aan den oever en liet op allerlei wijzen blijken, dat het water hem zeer gehinderd had. Zijn meester, die hem daaraan wilde gewinnen, greep hem, om hem er nogmaals in te werpen; maar het kleine dier verzette er zich sterk tegen, vloog zijnen meester ten laatste in het gezicht, en beet hem in mond en neus. De heer P. nam de voorzorg, bij een onzer vermaardste heelmeesters te gaan, die de wonden terstond uitbrandde en hem verzekerde, dat hij geene de minste vrees meer voor de gevolgen van dit voorval behoefde te hebben. Dan de heer P. kon de gedachte van de watervrees te zullen krijgen niet van zich verzetten. Hij las alle werken, die hij over dit onderwerp kon bekomen, raadpleegde vele deskundigen, en vermeerderde zoodoende steeds zijne bekommring, in plaats van die weg te nemen. Daar evenwel verscheidene jaren verliepen zonder dat zich een spoor van deze ziekte vertoonde, scheen de heer P. langzamerhand gerust te worden. Vóór eenige dagen deed hij met zijne echtgenoot een uitstapje naar

Treptou; hij was toen zeer welvarende, maar 's anderen dags voelde hij zich ongesteld, kon niet ontbijten, en was genoodzaakt op een sofa te gaan liggen. Zijne echtgenoot deed hem verschillende vragen over zijn bevinden; hij antwoordde, dat het oogenblik nu gekomen was, waarop de door hem zoo lang gevreesde ziekte zich zou openbaren, vermits hij reeds afkeer van water gevoelde. Mévrouw P., welke hevige verschrikte, riep terstond geneeskundige hulp in; maar zij kwam te laat; de kwaal was reeds daar. Als men den zieke een glas water voorhield, ijsde hij. Zijn toestand verergerde met ontzettende snelheid, en weinige dagen daarna overleed hij. Eene gewichtige vraag voor deskundigen is het, in hoeverre de bepaalde rigting der gedachten van den lijder, de substantie der kwaal, of de samenwerking van deze beide oorzaken, de ziekte van den heer P. hebben te weeg gebragt.

BRESLAU, den 18. Junij.

De alhier uitgegeven wordende Silezische Courant, behelst het volgende berigt uit het Bad Langenau, bij Habelschwerdt, van den 12. Junij: » De dag van gisteren was verschrikkelijk. Bij Mittelwalde is eene wolkbreuk gevallen, die in den ganschen omtrek, tot bij Habelschwerdt, ontzettende schade heeft aangerigt. Bij ons dreven verscheidene huizen, menschen, dieren en gereedschappen voorbij. Om 10 ure nam het onweder een aanvang, van 11 ure tot half drie was het water 12 ellen gewassen. Heden liggen de lijkén als op een slagveld. Menschen kwamen op balken en daken aandrijven; velen hadden zich op boomen gered. In Habelschwerdt zijn 8 huizen weg; alle bruggen zijn weggespoeld. Een klein huisje op een stuk weiland dreef als een schip voort; er was nog vuur in hetzelfde. De menschen strekten de armen van de daken en riepen om hulp, langs den geheelen weg van het Bad tot Habelschwerdt. Nog weet men niet alles; wiegen, kasten, tafels en allerhande huisraad kwamen aandrijven, alsmede groote boomen, die de huizen deden instorten. Het Bad is, door zijne hooge ligging, verschoond gebleven, maar geheel de schoone aanleg is weder voor een geruimen tijd vernield. De schade is onberekenbaar en de ellende ontzettend. Te Rosenthal, achter Langenau, is het halve dorp weg. Schönfeld en Ebersdorf hebben ook veel geleden. *Zekere Weigand* zat op een boom en zag zijne twee kinderen met het huis wegdrijven; dergelijke voorvallen hadden er meer plaats. Volgens geloofwaardige berigten, zijn er ongeveer 80 personen in den vloed omgekomen, over de 100 wonden, die weggedreven, een nog grooter getal zijn onbewoonbaar geworden, en de landerijen, waar de vloed geheerscht heeft, zijn gedeeltelijk voor altijd bedorven.

PARYS, den 23. Junij.

Het ministerieele avondblad behelst het volgende artikel:

» Vóór eenige dagen liep er een gerucht, dat tusschen de vijf grootemogendheden van Europa een verbond ter redding van de Grieken stond gesloten te worden. Sedert is de droevige gebeurtenis voor Athenen bekend geworden.

» Wij achten ons gelukkig, thans te kunnen berigten, dat, overeenkomstig de vroeger gemaakte schikkingen, door Rusland, Frankrijk en Engeland stellige bevelen gegeven zijn, om hunne vloten te vereenigen en de oorlog voerende partijen te scheiden.

— Het dorp Gousselin, in het departement Isere, vier uren van Grenoble gelegen, is door eene ontzettende ramp geteisterd geworden.

Op den 14. dezer, des avonds omtrent ten 10. ure, had er eene ontzagelijke wolkbreuk plaats op het gebergte, aan welke voet het gemelde dorp gelegen is; in één oogenblik ontwortelde de bergstroom het geboomte, scheurde de rotsen en deed alles op het dorp nederploffen. Alle huizen zijn omvergestort of onder het zand bedolven. Ingesloten en vee, alles is omgekomen. De eerste berigten spraken van een zeer groot aantal slagtoffers, dat men hoort dat zij overdreven zullen zijn. Meer dan zestig menschen, schreef men, zijn des anderdaags levenloos van onder de puinhoopen opgedolven, en men vreesde, dat nog een grooter aantal het leven zou verloren hebben.

— Uit Bordeaux meldt men, onder dagteekening van den 15. dezer, het volgende:

» Eergisteren avond hebben in den grooten schouwburg ernstige onlusten plaats gehad. Eene danseres, met name *Aurelij*, welke eenigen uitfloten en anderen boven mate toejuichten, was de wezenlijke en eenige oorzaak van dit oproer. Op het oogenblik, toen de actrice op het tooneel verscheen, werd zij door uitstekende toejuichingen en tevens door een aanhoudend uitfluiten begroet. Daar het meerendeel der tegenpartijders in het parterre was en zich niet verstaan wilden, werden zij daar handgemeen en welras zag men aan alle kanten vuistlagen uitdeelen. De magistraat meende toen door eenen commissaris van politie te moeten doen aankondigen, dat mejuffrouw *Aurelij* op het tooneel zou blijven, omdat zij meer toegejuicht, dan uitgefloten was geworden. Dit berigt scheen niet te behagen; want een der aanschouwers uit het parterre, keerde zich terstond naar de loge waarin de maire, twee zijner adjuncten en de prefekt zich bevonden, en riep luidkeels: » Wij willen

uitsluiten en zullen daarmede voortgaan tot dat wij bajonetten zien." De prefekt, verontwaardigd over dit gezegde, verliet zijne loge, begaf zich naar het amphiteater en gelastte een der aanschouwers in hechtenis te nemen. De commissarissen van politie maakten zich gereed, om aan dit bevel te voldoen; doch ondervonden tegenstand; spoedig kwamen er twee kompagnien van het 52 regement, die alle uitgangen der zaal bezetteden; eenige jongelingen werden gevat en, geurende den nacht, in de gevangenis gezet. De prefekt bragt, door zijne kordaatheid, het grootste gedeelte dergenen, die de rust trachtten te storen, tot zwijgen en de vertoebning liep af zonder eenig verder rumoer.

— De dochter van de baron de Butss, wonende te Kortrijk, was, gedurende haar verblijf te Parijs, tot de Roomsche Godsdienst overgegaan en verliet, bij hare terugkomst, terstond het onderlijke huis, om naar Frankrijk te vlugten, werwaarts zij zich deed vergezellen door zekere Neptagaele, welke bij dit huizegezin vroeger dienstbaar geweest was.

Deze ontvlugting heeft aanleiding gegeven tot diplomatieke onderhandelingen en regterlijke vervolgingen, welke de zaak voor het hof van cassatie gebragt hebben. In eene dezer dagen gehoudene zitting, droeg de raadshier Olivier voor, dat het Nederlandsche gouvernement de verzoeking van Neptagaele eene als verdacht van diefstal en oplichting van misdertijden. In het Fransche gouvernement werd aanvraag om hare uitlevering gedaan. Op den 16. Februarij 1827 verscheen eene koninklijke ordonnantie, waarbij de aanvraag ingewilligd en bevolen werd, dat Neptagaele opgespoord, in hechtenis genomen en ter beschikking der Nederlandsche overheid zoude worden gesteld. Hare gevangenneming vond op den 6. Maart jl. te Duinkerken plaats; zij werd door de gendarmerie naar Rijsel vervoerd en in het huis van arrest geplaatst. Sommige lieden schenen in het lot dezer vrouw groot belang te stellen. Men zag om naar middelen, ten einde haar aan de regterlijke vervolgingen en veroordeelingen te onttrekken, welke haar te wachten stonden. Men beproefde, hare ontvlugting te bevorderen. Uit het onderzoek der zaak bleek zelfs, dat de directeur van het genootschap der goede boeken te Parijs, allerlei soorten van aanzochten bij den cipier van het huis van verzekering liid in het werk gesteld. Deze echter bleef onverbiddelijk.

Hierop werd Neptagaele ziek; men verlangde, dat zij naar een gasthuis zou worden overgebragt. Zij kwam in een hospitaal te Rijsel, en werd onder toezigt en bewaring der voogdesse aldaar gesteld. Naauwelijks was zij in dit gesticht gekomen, of de gravinne de la Granville begaf zich met nog eene andere dame derwaarts. Zij verzoekt Neptagaele te spreken. Een rijtuig wacht haar aan de deur; men verschalkt de waakzaamheid der voogdes en de gevangene ontvliet. Van dit een en ander wordt verslag gedaan aan den minister van Justitie. De minister heeft de zaak naar de hof van cassatie overzonden; eene gevangene te hebben doen ontkomen; doch de regter van instructie dier stad is van gevoelen, dat, vermits het dubbele misdrijf, waarom door de Nederlandsche overheid tegen Neptagaele wordt geprocedeerd, in een vreemd land is gepleegd, er in het oog der Fransche wet geene termen bestaan, om op een Fransch onderdaan, die hare ontvlugting heeft bevorderd, de straf, bij art. 237 en volgende van het strafrechtelijke wetboek bepaald, toe te passen; dienvolgens nam die regter een besluit, waarbij hij verklaarde, dat er geen onderzoek te pas kwam. Intusschen vernietigde de kamer van beschuldiging bij het koninklijke gerechtshof te Doaal, op appel van het openbaar ministerie, het evengemelde besluit van den regter ter instructie.

De raadshier rapporteur eindigde zijn verslag met te vermelden, dat de groot-zegelbewaarder hem kortelings een uittreksel had ter hand gesteld van een vonnis der raadkamer van de regtbank te Brussel, waarbij verklaard wordt, dat er termen bestaan, om Neptagaele te vervolgen.

De gravinne de la Granville heeft zich tegen het arrest van het hof van cassatie voorzien. De zaak moet nu binnen kort hier behandeld worden.

Van den 24. Junij. De generaal Lafayette (van de Waasche partij behoorende) is te Meaux tot lid van de kamer der afgevaardigden benoemd met 141 tegen 139 stemmen. Om zijne verkiezing te bevestigen, hebben zich zelfs oude lieden naar de vergadering laten dragen.

— Heden, bij gelegenheid van het feest van St. Junij, heeft er eene processie plaats gehad. De Koning, de Prins en Prinsessen volgden mede achter het Heilige Sacrement.

ARNHEM, den 28. Junij. Het water is hoog in den Rijn aan de Paal: Den 27. Junij 3 El 2 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D. Den 28. dito 3 El 2 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D.

+++ Mr. N. G. FRANCKEN, Notaris te Elst, zal op Zaterdag den 14. Julij bij inzet, en den 28. bij beslag, des voormiddags ten tien ure, ten huize van H. O. L. M. aldaar, publiek verkoopen: een HUIS met ingang der Dorpstraat van Elst, waarin sedert jaren, met veel succes een Winkel in Kraideniers-Waren enz. gedaan is.

De aangekondigde Verkoop der BOOMEN, op het Landgoed Ter Meulen, te Almen, zal geen voortgang hebben, alzo het voorschreven Landgoed, met alle de daarop staande Boomen, in massa, op den te voren bepaalden tijd, den 2. Julij 1827, des morgens ten 10 ure, op het Stads Winkhuis, te Deventer, zal worden geveild bij inzate, en op den 16. Julij 1827 bij afslag (en niet bij ophod, zoo als te voren was opgegeven) aan de meestbiedende zal worden vercocht.

§ § § Mr. P. P. EVERTS, Notaris te Twello, zal, namens zijne principalen, op Maandag den 16. Julij 1827, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van W. J. VAN ENTER, te Twello, publiek op hoogen doot inzetten, en veertien dagen daarna, zullende zijn den 30. daaraanvolgende, ter zelfder uur en plaats, finaal verkoopen: de navolgende Perceelen ONGEREEDE GOEDEREN, alle in de Gemeente Twello, Arrondissement Arnhem, Provincie Gelderland, gelegen, en behorende tot den Boedel en Nalatenschap van wijlen de Hoog Welgeboren Jonkvrouwe COENRADINA WILLEMINA BARONNESSA VAN REEDE VAN DE PARKELEER. — Te weten:

1. Perceel. De nabij den Straatweg van Deventer op Utrecht, op den afstand van ongeveer een uur van eerstgemelde stad, en dicht bij het dorp Twello, zeer aangenaam gelegene BUITENPLAATS DE PARKELEER genaamd, bestaande in een zeer wel gebouwd en ingerigt HEERENHUIS, voorzien van zes BENEDEN en negen BOVENKAMERS, voorts in STAL en KOETSCHUIS ter regter en linkerzijde van het huis, ORANGERIE, zeer spatieuse TUIN met allerbeste VRUCHTBOOMEN beplant, LANEN en WANDELBOSCH van opgaande EIKEN en andere BOOMEN, voorts GRACHTEN en VYVER, wijders BOUW- en minnende WEIDELANDEN, alsmede eenen STEENEN KOEPEL, aan den Straatweg staande. Waarbij nog behooren twee KATERSTEDEN, daarbij gelegen.

Alles te zamen groot ongeveer vier en dertig Bunders. Een BOEREN-ERVE, de Haerterkamp genaamd, bestaande in HUIS met twee KOORNBERGEN en SCHUUR, voorts BOUW, WEL en HOELANDEN, benevens uitgestrekte AKKERMAALSBOOMEN en eene menigte opgaande BOOMEN, behorende ook daarbij behorende de kleine Haerterkamp, groot ongeveer twee en dertig Bunders.

3. Eene BUITENPLAATS het Land genaamd, bestaande in een zeer goed HEERENHUIS, waarin zes BENEDEN en BOVENKAMERS, benevens eene annexe BOUWMANSWONING, met SCHUUR, wijders in TUIN, VYVERS, GRACHTEN, LANEN en andere WANDELINGEN, BOOM- en AKKERMAALSBOOMEN, voorts BOUW, WEL en HOELANDEN, te zamen groot ruim zestig Bunders.

Ter bezigtiging en aanwijzing dezer goederen kan men zich verzoegen voor de plaats de Parkeler bij den Tuinman aldaar, en wat de overige Goederen aangaat, bij de Meijers op dezelve wonende.

Terwijl bij bovengemelden Notaris nadere informatien zullen te bekomen zijn, zoo aangaande de perceelen, in welke voormelde drie plaatsen worden geveild, welke soeter ook ieder in massa zullen konnen worden aangekocht, is het te verstaan, dat deze verkoop betrekkelijk is op de plaats de Parkeler en de Meijers op dezelve wonende.

De aangekondigde Verkoop der BOOMEN, op het Landgoed Ter Meulen, te Almen, zal geen voortgang hebben, alzo het voorschreven Landgoed, met alle de daarop staande Boomen, in massa, op den te voren bepaalden tijd, den 2. Julij 1827, des morgens ten 10 ure, op het Stads Winkhuis, te Deventer, zal worden geveild bij inzate, en op den 16. Julij 1827 bij afslag (en niet bij ophod, zoo als te voren was opgegeven) aan de meestbiedende zal worden vercocht.

AMSTERDAMSCHES STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ. Vaart tusschen Amsterdam, Harderwijk en Kampen.

Over Harderwijk met Deventer, Zutphen en geheel Midden-Nederland, en over Kampen met Zwolle. De STOOMBOOT DE ISSSEL vertrekt van Amsterdam des Maandags, Woensdags en Vrijdags, des morgens ten 8 ure, en van Kampen des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags, des morgens ten 9 ure.

Van Harderwijk rijden bij aankomst der Boot geschikte Wagens, op Veeren of Riemen, naar Deventer en Zutphen, en van Kampen, insgelijks bij aankomst naar Zwolle. Voor deze steden kan reeds te Amsterdam plaats genomien worden.

De uren van vertrek der Wagens zijn bij publieke annonces vermeld. +++ UIT DE HAND TE KOOP: eene Melkgevende EEZELIN, te bevragen bij JAN BREUKINK, te Brummen.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ. Bepaling van Afvaart der STOOMBOOTTEN, gedurende de maanden Junij, Julij en Augustus 1827.

Van Rotterdam naar Nijmegen: Elken Dingsdag en Zaturdag, des morgens ten 8 ure. Elken Zondag en Woensdag des morgens ten 9 ure. Van Nijmegen naar Rotterdam: Elken Dingsdag en Zaturdag, des morgens ten 2 ure. Elken Maandag en Donderdag des morgens ten 4 ure. Van Nijmegen naar Rotterdam: Elken Zondag en Donderdag, des morgens ten 6 1/2 ure. Elken Maandag en Donderdag, des middags ten 3 ure. Van Rotterdam naar Nijmegen: Elken Vrijdag, des morgens ten 8 ure. Van Nijmegen naar Rotterdam: Elken Zaturdag, des morgens ten 9 ure. Van Nijmegen tot Rotterdam per Bating en van daar per Stoomboot naar de plaatsen aan de Waal gelegen. Elken Donderdag, des morgens ten 7 ure.

De vaart van Rotterdam naar Antwerpen, Ter Veere, Londen en vice versa, is bepaald, zoo als bij Biljetten is bekend gemaakt. Informatien zijn te bekomen ten kantore van de Agenten van voornoemde Maatschappij, de Heeren V. A. A. L. M. A. N. en T. R. E. B. E. L. S. te Nijmegen, en bij den Heer G. H. M. O. L. L. E. te Arnhem. Op den 20. Junij is aan de WelEdele Achtbare Heeren Burgemeester en Wethouderen van Zutphen, door H. C. A. THIEME, ter vertaling, in het Nederduitsch vertoond: WALTER SCOTT. — Für die Leser seiner Werke. Ein biographisch-literarischer Versuch von D. KARL GEORG JACOB. Köln 1827.